

OKRESNÝ SÚD BRATISLAVA II BRATISLAVA, Drieňová 5	
Došlo: 17 -12- 2008	hod. min.
..... krát	PRÍLOH
.....	RUBRÍK

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA PODATEĽŇA	
Došlo: 12 JAN. 2009	
Číslo: DR/2006/2014	
Prílohy:	Vybavuje:

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Cisárovej a členov senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Márie Šramkovej v právnej veci navrhovateľa: _____, bytom _____, zastúpený JUDr.

_____, advokátom so sídlom ul. _____ proti odporcovi:

Ústav pamäti národa, nám. SNP 28, Bratislava, o ochranu osobnosti a zaplatenie 50 000,- Sk, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 7 C 223/05-60 zo dňa 19. apríla 2006 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 7 C 223/05-66 zo dňa 17. mája 2006, rozhodol

t a k t o :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **m e n í** tak, že návrh zamietá.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom uložil odporcovi povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na internetovej stránke Ústavu pamäti národa – KS ZNB – Správa ŠtB Košice k registračnému číslu 9579 – str. č.76 pripojiť toto oznámenie: „ Podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I v konaní č. 8 C 104/94 konajúci súd určil, že JUDr. _____, nar. _____ bol nesprávne evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa § 2 ods.1 písm. b/ zákona č.. 451/91 Zb.“ Odporcovi zároveň uložil zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 6 360,- Sk k rukám advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Konanie v časti zaplatenia 50 000,- Sk zastavil.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ v konaní domáhal sa práva na ochranu osobnosti, ktoré malo byť porušené tým, že odporca na svojej internetovej stránke uverejnil údaj o tom, že navrhovateľ bol evidovaný ako agent bývalej štátnej bezpečnosti, ktorý údaj je nepravdivý, pričom v inom konaní Okresný súd Bratislava I rozhodol, že bol neoprávnene evidovaný v materiáloch ŠtB ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods.1 písm. b/ zákona č. 451/1991 Zb.. Z vykonaného dokazovania jednoznačne mal za preukázané, že na internetovej stránke navrhovateľa bol zverejnený údaj o tom, že bývalá ŠtB (resp. jej organizačná zložka) zaviedla zväzok (druh zväzku A – agent) na osobu s rovnakými

identifikačnými údajmi (meno, priezvisko, dátum narodenia) aké má navrhovateľ. Uviedol, že samotné zverejnenie tohto údajja na internetovej stránke nie je neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, nakoľko odporcovi vyplýva priamo zo zákona povinnosť uverejniť tento údaj v rámci zverejnenia evidenčných záznamov bývalej ŠtB, a to bez toho, aby bol odporca povinný overovať pravdivosť alebo úplnosť týchto údajov, a bez toho, aby mohol robiť akékoľvek zásahy do týchto materiálov. Uzavrel, že keď už bolo v minulosti iným súdom právoplatne rozhodnuté, že navrhovateľ bol neoprávnene evidovaný (bez ohľadu na to kto bol v tom konaní odporcom) je ďalšie zverejňovanie (sprístupňovanie) tohto údajja širokej verejnosti (na internet) bez súčasného zverejnenia údajja o tom, ako tento súd rozhodol, neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, najmä jeho občianskej cti, ktorý je objektívne spôsobilý narušiť jeho právo na ochranu osobnosti, nakoľko údaj o tom, že bola nejaká osoba evidovaná ako agent ŠtB, má difamujúci charakter, nakoľko konanie osoby, ktorá bola agentom ŠtB sa považuje v očiach verejnosti za nemorálne a takáto osoba sa považuje za osobu, ktorá sa podieľala na represii v období totalitného režimu. Mal za to, že na odstránenie zásahu do takéhoto práva na ochranu osobnosti nepostačuje pripojenie jeho vyjadrenia k faktu registrácie v evidencii, prípadne k obsahu zväzku, pretože takéto vyjadrenie navrhovateľa by širokej verejnosti voľne prístupné nebolo a nič nebránilo súdu takúto povinnosť uložiť aj keď zákon č. 553/2002 Z.z. neukladá odporcovi takúto povinnosť. Vychádzajúc z ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 11-13) a ktorý v § 13 ods.1 neurčuje presný spôsob akým možno odstrániť následky neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, upustiť od týchto neoprávnených zásahov resp. dať primerané zadosťučinenie, dospel k záveru, že navrhovateľom požadovaný spôsob (uvedený v petite návrhu) je najúčinnnejším spôsobom ako odstrániť tento neoprávnený zásah do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti a ďalej, že znenie oznámenia, ktoré sa má uverejniť presne súhlasí s výrokom rozsudku, ktorý bol vydaný v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8 C 104/94, pričom nedôjde k žiadnemu zásahu do materiálov, ktoré sú v archíve odporcu a k zamietajúcej časti výroku dodal, že navrhovateľ požadoval v pripojenom oznámení uviesť aj údaje (v zátvorke uvedené slová „ agent“), ktoré neboli súčasťou tohto rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku za návrh a trovách právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odporca odvolanie v časti uloženia povinnosti dôvodiac tým, že napadnutý rozsudok je nevykonateľný, je vydaný v rozpore s ust. § 154 ods.1 O.s.p., odporuje Zákonu o pamäti národa, opiera sa o právny predpis – zákon č. 451/1991 Zb., ktorý sa nenachádza v našom právnom systéme a navrhovateľovi nič nebráni, aby v médiách publikoval rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8 C 104/94, ktorý deklaruje, že bol neoprávnene evidovaný ako osoba vedená v ust. § 2 ods.1 písm. d/ zákona č. 451/1991 Zb..

V odvolaní uviedol, že odporca si len splnil povinnosť uloženú mu Zákonom o pamäti národa, platné právne predpisy mu neumožňujú, aby vyhodnocoval oprávnenosť či neoprávnenosť evidencie konkrétnych osôb a následne rozhodoval, ktoré mená a osoby budú resp. nebudú zverejnené. Zdôraznil, že odporca nie je pôvodca zásahu ani nástupca toho, kto tento zásah mal spôsobiť a ďalej, že podľa ust. § 26 ods.3 Zákona o pamäti národa nezodpovedá za pravdivosť výrokov, ktoré sa mali dotknúť osobnostných práv navrhovateľa.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu zaslal súdu písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu, v ktorom uviedol, že zverejnením nepravdivého údaju bolo porušené jeho ústavné právo zakotvené v čl.19, ďalej v čl.10 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva sa domáha oprávnené v zmysle § 11 a 13 Občianskeho zákonníka. Odporúčaním, aby vo svojom mene a na vlastné náklady zverejnil v médiách rozsudok Okresného súdu Bratislava I, v právnej veci sp.zn. 8 C 104/94 odporca neruje jemu prislúchajúce povinnosti narušovateľa občianskych práv petrifikovaných v Ústave a v Občianskom zákonníku. Navrhoval z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Podľa § 13 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti a aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadost'učinenie.

Podľa odseku 2 cit. zákonného ustanovenia pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo je vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba právo tiež na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Občiansky zákonník v ustanoveniach §§ 11 a nasl. poskytuje fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia a prejavov osobnej povahy. Tieto osobnostné práva fyzickej osoby môžu byť dotknuté tak, že zasiahnu len do jednej zložky tvoriacej jej súčasť alebo jedným zásahom sa porušia alebo ohrozia viaceré zložky osobnosti. Prostriedkom súdnej ochrany proti takémuto zásahu je žaloba (návrh) na priznanie primeraného zadost'učinenia (§ 13 ods.1 OZ) postihnutému a tiež žaloba na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods.2 OZ), najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, pričom výšku náhrady vždy určuje súd s prihliadnutím na závažnosť ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva.

Za neoprávnený zásah treba považovať každé konanie, ktoré zasahuje do osobnostných práv a ktoré je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Objektívna spôsobilosť zásahu spočíva v objektívne existujúcej možnosti, že sa ním vyvolá buď porušenie alebo ohrozenie chránených osobnostných práv fyzickej osoby. Tento znak je daný vtedy, ak so zreteľom na všetky okolnosti, za ktorých k zásahu došlo je tento objektívne, teda nezávisle od subjektívnych pocitov toho, do práv ktorého bolo zasiahnuté, spôsobiť mu ujmu. K zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby môže dôjsť rôznymi formami, najčastejšie nepravdivými skutkovými tvrdeniami, prípadne pravdivými, ale uvedenými v takej forme, alebo v takých súvislostiach a za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, t.j. pôsobia osočujúco.

V prejednávanej veci obsah spisu potvrdzuje a medzi účastníkmi nebolo sporné, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 12.decembra 1996 pod sp. zn. 8 C104/94, právoplatným dňa 10. februára 1997 určil, že navrhovateľ bol neoprávnené evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa § 2 ods.1 písm. b/ zákona č. 451/1991 Zb.. Ďalej bolo nesporné, že odporca na svojej internetovej stránke, KS ZNB-

Správa ŠtB Košice na strane 76 zverejnil prepis evidenčného záznamu, že KS ZNB, Správa ŠtB Košice zaviedla zväzok na osobu menom _____, nar. _____, pod registračným číslom _____, druh zväzku – A (agent). Napokon nebolo sporné, že navrhovateľ opakovane žiadal odporcu o opravu zverejneného záznamu, avšak bezvysledne.

Ústav pamäti národa bol zriadený zákonom č. 553/2002 Z.z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa), ktorý nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia (28.septembra 2002) s výnimkou čl. I ustanovenia § 19, ktoré nadobudlo účinnosť dňom uplynutia jedného roka odo dňa vyhlásenia tohto zákona. Úlohy ústavu ako verejnoprávnej ustanovizni sú príkladom vymenované v § 8 ods.1.

Podľa § 6 ods.1 zákona č. 553/2002 Z.z. predmetom sprístupnenia a zverejnenia sú zachované alebo rekonštruované dokumenty, ktoré vznikli činnosťou Štátnej bezpečnosti a ďalších bezpečnostných zložiek v období od 18. apríla 1939 do 31. decembra 1989, evidované v dobových spisových alebo archívnych pomôckach (registroch) týchto zložiek alebo im nadriadených orgánov. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia predmetom sprístupnenia a zverejnenia nie sú dokumenty, ktoré sú vyňaté zo sprístupnenia z dôvodu hodného osobitného zreteľa. Dôvod hodný osobitného zreteľa je upravený v odseku 3 tohto ustanovenia, v zmysle ktorého dôvodom hodným osobitného zreteľa je predpoklad, že sprístupnenie alebo zverejnenie by mohlo poškodiť záujmy Slovenskej republiky v medzinárodných stykoch, jej bezpečnostné záujmy alebo viesť k vážnemu ohrozeniu života osoby.

Zverejnenie evidenčných podkladov a zoznamov personálnych spisov upravuje ustanovenie § 19 zákona č. 553/2002 Z.z.. Podľa ods.1 uvedeného ustanovenia ústav vydá tlačou a na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zo zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok Štátnej bezpečnosti z rokov 1939 až 1989, hlavne s údajmi o dátume zavedenia zväzku, jeho pohybe a archivovaní, druhu zväzku a jeho zmene, osobách, ak sa nejedná o cudzincov, alebo objektoch, ku ktorým sú zväzky evidované. Zo zachovaných protokolov zväzkov Hlavnej správy rozviedky Zboru národnej bezpečnosti (I. správa) vydá ústav prehľad objektových zväzkov evidovaných do 31. decembra 1989 a prehľad aktívnych a vplyvových opatrení. Ústav vydá tiež tlačou a na elektronických médiách prepis protokolu zväzkov odboru vnútornej ochrany Zboru nápravnej výchovy v rozsahu objektových zväzkov a zväzkov osôb evidovaných ako spolupracovníci tohto odboru, ak boli využité na prospech Štátnej bezpečnosti.

Je nepochybné, že register zväzkov bývalej ŠtB nie je informačným systémom podľa zákona č. 428//2002 Z.z., jedná sa o archívny materiál, z ktorého možno poskytovať informácie spôsobom vymedzeným zmocnením uvedeným v zákone č. 451/1991 Zb., tieto údaje nie je možné vymazať, ani meniť.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí vyslovil názor, že samotné zverejnenie tohto údajja na internetovej stránke nie je neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, nakoľko odporcovi vyplýva priamo zo zákona povinnosť uverejniť tento údaj v rámci zverejnenia evidenčných záznamov bývalej ŠtB, a to bez toho, aby bol odporca povinný overovať pravdivosť alebo úplnosť týchto údajov, a bez toho, aby mohol robiť akékoľvek zásahy do týchto materiálov, pričom zároveň uviedol, že keď už bolo v minulosti iným súdom právoplatne rozhodnuté, že navrhovateľ bol neoprávnene evidovaný (bez ohľadu na to kto bol v tom konaní odporcom) je ďalšie zverejňovanie (sprístupňovanie) tohto údajja

širokej verejnosti (na internet) neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, najmä jeho občianskej cti, ktorý je objektívne spôsobilý narušiť jeho právo na ochranu osobnosti, nakoľko údaj o tom, že bola nejaká osoba evidovaná ako agent ŠtB, má difamujúci charakter, nakoľko konanie osoby, ktorá bola agentom ŠtB sa považuje v očiach verejnosti za nemorálne a takáto osoba sa považuje za osobu, ktorá sa podieľala na represii v období totalitného režimu.

Odvolaací súd s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí súdu prvého stupňa sa stotožňuje. Zverejnenie mena osoby neoprávnenne evidovanej ako uvedený spolupracovník v rámci zoznamu spolupracovníkov Štátnej bezpečnosti je spôsobilé citelne sa dotknúť osobnej cti takto postihnutého občana a dodáva, že prípadne zverejnenie údajov o osobe, kde už právoplatným rozsudkom bolo určené, že bola neoprávnenne evidovaná ako spolupracovník bývalej ŠtB, je evidentne v rozpore s ust. § 1 a najmä s čl. 10 ods.1 a 3 Listiny základných ľudských práv a slobôd.

Pripojenie oznámenia tak ako to požadoval navrhovateľ a ako rozhodol súd prvého stupňa však nemá oporu v Zákone o pamäti národa. Ústav má zákonom vymedzený rozsah právomocí, ktoré nemôže prekročiť, takže môže konať len to čo mu zákon dovoľuje. Zákon o pamäti národa splnenie tejto povinnosti neumožňuje, ustanovenie § 23 ods.2 ukladá ústavu len povinnosť zaradiť vyjadrenie k údajom o tejto osobe ako neoddeliteľnú súčasť dokumentu a sprístupňovať ju oprávneným žiadateľom spolu s dokumentom alebo záznamami o evidencii. Výrok napadnutého rozhodnutia má za následok, že rozhodnutie by takýmto spôsobom nebolo možné vykonať najmä so zreteľom na archívnu povahu materiálov. V tomto odvolací súd dodáva, že vzhľadom na viazanosť petitom návrhu s ohľadom na ust. § 153 ods.2 O.s.p. nemohol navrhovateľovi priznať viac, resp. niečo iné ako sa domáhal. V danom prípade v rámci žaloby na ochranu osobnosti bol by na mieste petit znenia, v zmysle ktorého je odporca povinný zdržať sa zverejnenia tlačou a na elektronických médiách údajov o tom, že navrhovateľ je evidovaný ako osoba uvedená v § 2 ods.1 písm. b/ zákona č. 451/1991 Zb..

Čo sa týka námietky odporcu uplatnenej v odvolaní, správny je záver súdu prvého stupňa, že odporca je v konaní vecne pasívne legitimovaný. V danom prípade údaje zverejnil na svojej internetovej stránke odporca, teda svojím konaním zasiahol do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O.s.p..

Úspešnému odporcovi odvolací súd náhradu trov konania (prvostupňového aj odvolacieho) nepriznal pretože návrh na ich priznanie nepodal (§ 124 ods.1 O.s.p., § 224 ods.1 O.s.p., § 151 ods.1 O.s.p.).

Poučenie: Tento rozsudok nie je možné napadnúť odvolaním.

V Bratislave, dňa 25. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Pellerová

JUDr. Jana Cisárová
predsedníčka senátu

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA PODATEĽŇA	
Došlo:	13 JÚN 2006 /1043
Číslo:	DR/2006/00014
Prílohy:	 Vybavuje:

7C 223/05 – 60-

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou **JUDr. Zuzanou Korčekovou** v právnej veci navrhovateľa
, zastúpeného advokátom
proti odporcovi **Ústav pamäti národa**, Nám. SNP 28, Bratislava, o ochranu osobnosti a zaplatenie 50.000,- Sk **rozhodol**

t a k t o :

Odporca **je povinný** do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na internetovej stránke Ústavu pamäti národa - KS ZNB - Správa ŠtB Košice k registračnému číslu - str. č. pripojiť toto oznámenie:

"Podľa právoplatného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I v konaní č. 8C 104/94 konajúci súd určil, že , nar. bol neoprávnene evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb."

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a** .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 6.360,- Sk do rúk právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom podaným na súd dňa 12.10.2005 a zmeneným dňa 8.11.2005 (súd zmenu návrhu pripustil uznesením zo dňa 12.4.2006) sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou na internetovej stránke Ústavu pamäti národa - KS ZNB - Správa ŠtB Košice k registračnému číslu - str. č. pripojiť oznámenie: "Podľa právoplatného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I v konaní č. 8C 104/94 konajúci súd určil, že , nar. bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti ako osoba podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb. (ako agent)". Uviedol, že v novembri 2004 odporca na svojej internetovej stránke pod reg. č. pri jeho mene s dátumom narodenia uviedol údaj, že bol evidovaný ako agent býv. Štátnej bezpečnosti ČSSR, hoci v skutočnosti bol navrhovateľ prenasledovanou osobou. Podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.12.1996 bol neoprávnene evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb. Odporcu viackrát písomne upozornil na protiprávne a nepravdivé zverejnenie údajov a požiadal o nápravu, no nestalo sa tak. Ďalej navrhovateľ uviedol, že samotný fakt zverejnenia

tohto údaju ho v očiach košickej verejnosti, kde on dlhé roky pôsobil ako prokurátor, sudca a vedúci kancelárie ústavného súdu, zdiskreditoval.

Návrhom podaným na súd dňa 12.10.2005 sa navrhovateľ tiež domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 50.000,- Sk z titulu zadosťučinenia. V tejto časti vzal navrhovateľ návrh späť pred začatím konania vo veci samej, podaním zo dňa 7.11.2005.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť. Uviedol, že taká povinnosť, akú žiada navrhovateľ, aby mu bola uložená, mu nevyplýva zo žiadneho zákona. Namietol nedostatok pasívnej legitimácie odporcu a nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa. Rozsudky, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, odporcu nezaväzujú, pričom tieto boli vynesené na základe nesprávneho hodnotenia dôkazov súdmi a boli prijaté v inej právnej situácii, v súvislosti s vydaním lustračného osvedčenia. Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ nepredložil dôkazy o nemajetkovej ujme, ktorá mu mala byť spôsobená teraz, ako dôchodcovi zverejnením registračných protokolov a tiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi udajným neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmom. Zákon č. 553/2002 Z.z. pritom obsahuje tzv. zákonnú licenciu, teda príkaz zverejniť určité archívne dokumenty, ktoré sú v archíve odporcu.

Súd vo vedci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a štatutárneho zástupcu odporcu, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8C 104/94 a ďalších listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 12.12.1996, č.k. 8C 104/94, právoplatným dňa 10.2.1997 v právnej veci navrhovateľa _____, proti odporcovi Slovenskej informačnej službe, Bratislava, o ochranu osobnosti, určil, že navrhovateľ bol neoprávnene evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb.

Odporca zverejnil na svojej internetovej stránke, KS ZNB - Správa Štb Košice na str. _____ prepis evidenčného záznamu, že KS ZNB, Správa Štb Košice zaviedla zväzok na osobu menom _____, nar. _____, pod registračným číslom _____, druh zväzku - A (agent).

Listom zo dňa 25.11.2004 žiadal navrhovateľ odporcu o opravu zverejneného záznamu a zaslal mu fotokópiu rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.12.1996, č.k. 8C 104/94.

Listom zo dňa 23.12.2004 oznámil odporca navrhovateľovi, že v blízkej budúcnosti bude možné zverejniť vyhlásenie k údajom uvádzaným v registri a v prípade, že má navrhovateľ záujem svoje vyhlásenie zverejniť, môže ho s overeným podpisom zaslať na adresu odporcu.

Listom zo dňa 5.1.2005 oznámil navrhovateľ odporcovi, že žiada o zverejnenie na internetovej stránke odporcu výroku právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.12.1996, č.k. 8C 104/94.

Listom zo dňa 28.2.2005 oznámil odporca navrhovateľovi, že zverejnenie vyhlásení nie je zákonne stanovenou povinnosťou a v súčasnosti sa len pripravuje technická stránka realizácie takejto možnosti pre budúcnosť.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 553/2002 Z.z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa ústav vydá tlačou a na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zo zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok Štátnej bezpečnosti z rokov 1939 až 1989, hlavne s údajmi o dátume zavedenia zväzku, jeho pohybe a archivovaní, druhu zväzku a jeho zmene, osobách, ak sa nejedná o cudzincov, alebo objektoch, ku ktorým sú zväzky evidované. Zo zachovaných protokolov zväzkov Hlavnej správy rozviedky Zboru národnej bezpečnosti (I. správa) vydá ústav prehľad objektových zväzkov evidovaných do 31. decembra 1989 a prehľad aktívnych a vplyvových opatrení. Ústav vydá tiež tlačou a na elektronických médiách prepis protokolu zväzkov odboru vnútornej ochrany Zboru nápravnej výchovy v rozsahu objektových zväzkov a zväzkov osôb evidovaných ako spolupracovníci tohto odboru, ak boli využité na prospech Štátnej bezpečnosti.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zák. ústav priebežne vydáva tlačou a na elektronických médiách zoznam personálnych (kádrových) spisov príslušníkov bezpečnostných zložiek, sprístupnených podľa § 17 ods. 1 písm. b) bodu 2, zároveň s uvedením dátumu zaradenia príslušníka do bezpečnostnej zložky, služobných funkcií vykonávaných príslušníkom v bezpečnostnej zložke a dátumu ukončenia tohto zaradenia.

Podľa § 23 ods. 2 cit. zák. ak fyzická osoba, ku ktorej je evidovaný osobný zväzok alebo zväzok s osobnými údajmi, odovzdá ústavu vlastné vyjadrenie k obsahu zväzku alebo k faktu registrácie v evidencii v informačných systémoch zväzkov bezpečnostných zložiek, je ústav povinný zaradiť vyjadrenie k údajom o tejto osobe ako nedeliteľnú súčasť dokumentu a sprístupňovať ju oprávneným žiadateľom spolu s dokumentmi alebo záznamami o evidencii.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady na výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky predpokladom na výkon funkcie uvedenej v § 1 je, že občan v období od 25.2.1948 do 17.11.1989 nebol evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako rezident, agent, držiteľ požičaného bytu, držiteľ konšpiračného bytu, informátor alebo ideový spolupracovník Štátnej bezpečnosti.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že návrhu (po čiastočnom späťvzati) je potrebné z väčšej časti vyhovieť.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal práva na ochranu osobnosti, ktoré malo byť porušené tým, že odporca na svojej internetovej stránke uverejnil údaj o tom, že navrhovateľ bol evidovaný ako agent bývalej Štátnej bezpečnosti, ktorý údaj je nepravdivý, pričom Okresný súd Bratislava I v inom konaní rozhodol, že bol neoprávnene evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že na internetovej stránke navrhovateľa bol zverejnený údaj o tom, že bývalá Štátna bezpečnosť (resp. jej organizačná zložka) zaviedla zväzok (druh zväzku A - agent) na osobu s rovnakými identifikačnými údajmi (meno, priezvisko, dátum narodenia), aké má navrhovateľ, čím je daná jeho aktívna legitímácia v tomto konaní. Je síce pravdou, že samotné zverejnenie tohto údajja na internetovej stránke nie je neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, nakoľko odporcovi vyplýva priamo zo zákona povinnosť uverejniť tento údaj v rámci zverejnenia evidenčných záznamov bývalej Štátnej bezpečnosti, a to bez toho, aby bol odporca povinný overovať pravdivosť alebo úplnosť týchto údajov, a bez toho, aby mohol odporca robiť akékoľvek zásahy do týchto materiálov. Avšak za situácie, keď už bolo v minulosti iným súdom právoplatne rozhodnuté, že navrhovateľ bol neoprávnene evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb. (bez ohľadu na to, kto bol v tom konaní odporcom), je podľa názoru súdu ďalšie zverejňovanie (sprístupňovanie) tohto údajja širokej verejnosti (na internete) bez súčasného zverejnenia údajja o tom, ako tento súd rozhodol, neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, najmä jeho občianskej cti, ktorý je objektívne spôsobilý narušiť jeho právo na ochranu osobnosti, nakoľko údaj o tom, že bola nejaká osoba evidovaná ako agent Štátnej bezpečnosti, má difamujúci charakter, nakoľko konanie osoby, ktorá bola agentom ŠtB sa považuje v očiach verejnosti za nemorálne a takáto osoba sa považuje za osobu, ktorá sa podieľala na represii v období totalitného režimu. Navrhovateľ pritom nemusel preukazovať, že mu naozaj vznikla nemajetková ujma ani príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmcu, nakoľko pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti postačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť právo na ochranu osobnosti (čo v tomto prípade splnené bolo, ako už bolo uvedené v predchádzajúcej vete) a navrhovateľ sa v konaní nedomáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Na odstránenie takéhoto zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa pritom nepostačuje pripojenie jeho vyjadrenia k faktu registrácie v evidencii, prípadne k obsahu zväzku, k údajom o jeho osobe, nakoľko zatiaľ čo údaj o jeho evidencii je voľne prístupný širokej verejnosti, takéto vyjadrenie navrhovateľa by širokej verejnosti voľne prístupné nebolo. Aj keď zákon č. 553/2002 Z.z. neukladá odporcovi povinnosť zverejniť vyjadrenie dotknutej osoby k faktu registrácie, prípadne k obsahu zväzku na jeho internetovej stránke, súd mohol takúto povinnosť odporcovi v tomto konaní uložiť vychádzajúc pritom z ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 11 - 13 OZ), ktorý je zákonom rovnakej právnej sily, a ktorý v ust. § 13 ods. 1 neurčuje presný spôsob akým možno odstrániť následky neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, upustiť od týchto neoprávnených zásahov resp. dať primerané zadost'učinenie, nakoľko je potrebné vždy vychádzať zo spôsobu, akým došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti. Súd mal za to, že navrhovateľom požadovaný spôsob (uvedený v petite návrhu) je najúčinnším spôsobom, ako odstrániť tento neoprávnený zásah do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti, a preto návrhu vyhovel s tým, že znenie oznámenia, ktoré má navrhovateľ uverejniť na internetovej stránke presne súhlasí s výrokom rozsudku, ktorý bol vydaný v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8C 104/94, pričom týmto nedôjde k žiadnemu zásahu do materiálov, ktoré sú v archíve odporcu. Pokiaľ navrhovateľ žiadal, aby súčasťou tohto oznámenia boli aj údaje, ktoré neboli súčasťou výroku tohto rozsudku (v zátvorke uvedené slová "ako agent"), v tejto časti súd návrh zamietol.

Pokiaľ odporca namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane, súd mal za to, že odporca v tomto spore je pasívne legitimovaný, nakoľko spor sa týkal údajov, ktoré boli zverejnené na jeho internetovej stránke a v konaní bola uložená povinnosť pripojiť určité oznámenie k internetovej stránke odporcu, pričom túto povinnosť môže splniť iba ten subjekt, ktorému táto internetová stránka patrí, teda odporca. Pokiaľ odporca žiadal, aby v konaní boli vypočutí ako svedkovia bývalí príslušníci ŠtB, ktorí boli vypočutí ako svedkovia v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 8C 104/94, súd tomuto návrhu na dokazovanie nevyhovел, nakoľko v tomto konaní nejde o určenie, či bol alebo nebol navrhovateľ oprávnené alebo neoprávnené evidovaný v materiáloch ŠtB, toto bolo predmetom iného konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. Keďže navrhovateľ mal neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, súd mu priznal plnú náhradu trov konania, ktoré tvorí súdny poplatok zaplatený za návrh v sume 1.000,- Sk a trovy právneho zastúpenia v sume 4.032,- Sk za 2 úkony právnej pomoci á 1.154,- Sk (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu na súd), a za 1 úkon právnej pomoci á 1.260,- Sk (3. účasť na pojednávaní dňa 12.4.2006) + 2 x režijný paušál á 150,- Sk + 1 x režijný paušál á 164,- Sk. Pri určovaní výšky odmeny za právnu pomoc súd vychádzal z vyhl. č. 655/2005 Z. z. Ďalej trovy konania navrhovateľa tvoria cestovné náklady za cestu z Košíc (bydlisko navrhovateľa) do Bratislavy na pojednávanie konané dňa 12.4.2006 a naspäť. Keďže navrhovateľ neuviedol ani nepreukázal také okolnosti prípadu, ktoré by vyžadovali, aby jeho cesta bola vykonaná inak, ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, súd mu priznal iba cestovné ako pri ceste verejným hromadným prostriedkom (§ 73, § 74 vyhl. č. 543/05 o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy), nakoľko navrhovateľ mohol použiť na cestu na pojednávanie napríklad vlakovú dopravu (ráno odchádza IC vlak z Košíc o 5.52 hod. a má príchod do Bratislavy o 11.08 hod., a poobede odchádza z Bratislavy rýchlik o 15.34 hod. s príchodom do Košíc o 21.50 hod. alebo o 17.01 hod. IC vlak s príchodom do Košíc o 22.18 hod.), práve z toho dôvodu súd nariadil pojednávanie na 13.00 hod., v sume 1.120,- Sk (2 x 560,- Sk - cestovné na trati Košice - Bratislava alebo naopak vlakom kategórie IC, 2. trieda). Napokon trovy konania navrhovateľa tvorí stravné v sume 208,- Sk, ako pri pracovnej ceste v trvaní nad 18 hodín (§ 5 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a § 1 písm. c) opatrenia Ministerstva práce, soc. vecí a rodiny SR č. 615/2005 Z.z. o sumách stravného).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal

- navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave, dňa 19.4.2006

Za správnosť vyhotovenia:

JUDr. Zuzana Korčeková
sudkyňa

ÚSTAV PAMÄTI NÄRODA PODATEĽŇA	
Došlo:	13 JÜN 2006 /2042
Číslo:	DR/2006/00014
Prílohy:	4
Vybavuje:	

7C 223/05- 66 -

R O Z S U D O K V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

D O P Ľ Ň A C Í

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou **JUDr. Zuzanou Korčekovou** v právnej veci navrhovateľa
, zastúpeného advokátom
proti odporcovi **Ústav pamäti národa**, Nám. SNP 28 , Bratislava, o ochranu osobnosti a zaplatenie 50.000,- Sk **r o z h o d o l**

t a k t o :

Súd konanie v časti o zaplatenie 50.000,- Sk **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Návrhom podaným na súd dňa 12.10.2005 a zmeneným dňa 8.11.2005 (súd zmenu návrhu pripustil uznesením zo dňa 12.4.2006) sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou na internetovej stránke Ústavu pamäti národa - KS ZNB - Správa ŠtB Košice k registračnému číslu - str. č. pripojiť oznámenie: "Podľa právoplatného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I v konaní č. 8C 104/94 konajúci súd určil, že bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti ako osoba podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb. (ako agent)". Navrhovateľ sa tiež domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 50.000,- Sk z titulu zadosťučinenia. V tejto časti vzal navrhovateľ návrh späť pred začatím konania vo veci samej, podaním zo dňa 7.11.2005 (pred prvým pojednávaním).

Súd nezisťoval súhlas odporcu s čiastočným späťvzatím návrhu, nakoľko jeho nesúhlas by bol v súlade s ust. § 96 ods. 3 O.s.p. neúčinný.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 19.4.2006 uložil odporcovi povinnosť na internetovej stránke Ústavu pamäti národa - KS ZNB - Správa ŠtB Košice k registračnému číslu - str. č. pripojiť toto oznámenie: "Podľa právoplatného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I v konaní č. 8C 104/94 konajúci súd určil, že bol neoprávnene evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako osoba evidovaná podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/91 Zb." Vo zvyšku súd návrh zamietol a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania.

Podľa § 166 ods. 1 O.s.p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnuť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2 veta prvá O.s.p. doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal nielen uloženia povinnosti odporcovi pripojiť k jeho internetovej stránke v návrhu uvedené oznámenie, ale aj zaplata sumy 50.000,- Sk. O tejto časti predmetu konania súd v rozsudku zo dňa 19.4.2006 nerozhodol, preto vydal tento dopĺňací rozsudok v súlade s ust. § 166 O.s.p. Keďže však navrhovateľ vzal návrh v tejto časti (o zaplata 50.000,- Sk) späť, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave, dňa 17.5.2006

Za správnosť vyhotovenia:

JUDr. Zuzana Korčeková
sudkyňa